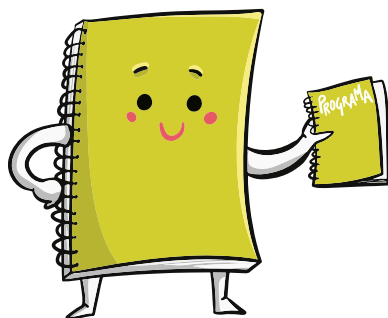




PROPOSTES
PROGRAMÀTIQUES
PER A LES
ELECCIONS
GENERALES
DE 2015



INDEX

1. SISTEMA ECONÒMIC, SECTORS PRODUCTIUS I OCUPACIÓ	5
2. MODEL D'ESTAT	15
3. ESTAT DEL BENESTAR	23
4. DRETS I LLIBERTATS	37
5. MEDI AMBIENT I AGRICULTURA	51
6. RELACIONS EXTERIORS I SOLIDARITAT INTERNACIONAL	59
ANNEX	63



MÉS

1. SISTEMA ECONÒMIC,
SECTORS PRODUCTIUS I
OCUPACIÓ



MÉS aposta per un model econòmic sostenible i més diversificat. Volem un model econòmic que aturi el procés creixent de desindustrialització i deslocalització, que promogui la innovació i millori la competitivitat del teixit productiu, que sigui socialment i mediambientalment responsable i que es basi en la capacitat de gestionar les infraestructures portuàries i aeroportuàries, d'acord amb la nostra insularitat.

Necessitam, també, un sistema financer al servei de les persones i d'una prosperitat compartida, i no dels interessos dels qui més tenen. necessitam, també, una fiscalitat més justa i progressiva, que tenguí en compte criteris mediambientals i socials, i que permeti avançar cap a una societat més justa i amb una ocupació més digna i de qualitat.

1.1 SISTEMA ECONÒMIC

Cal un model econòmic que presenti una major diversificació i que es basi en l'economia del coneixement, la reindustrialització sostenible, les petites i mitjanes empreses i l'economia social. Per això proposam:

1. Impulsar les polítiques de recerca i desenvolupament com un dels eixos prioritaris sobre el qual s'ha de basar la nova estratègia de desenvolupament sostenible.
2. Reforçar el paper econòmic de la indústria modernitzant-la i impulsant-ne l'adaptació tecnològica i la capacitat d'innovació.
3. Impulsar l'economia verda com a eina de dinamització i de reducció de la dependència del turisme i de la construcció. Cal reorientar el sector de la construcció cap a la rehabilitació, el disseny domòtic i la utilització de materials amb criteris de sostenibilitat i estalvi energètic.
4. Aturar l'actual llei estatal en matèria d'horaris comercials i d'implantació de grans superfícies, per tal que les Illes Balears puguin establir adequadament les condicions per afavorir el teixit comercial propi.
5. Impulsar un estatut de la microempresa com a marc normatiu més favorable a les microempreses de Mallorca i de les Illes Balears.
6. Potenciar els microcrèdits i els crèdits blans per al finançament de les PIME i els emprenedors.
7. Aturar les negociacions del TTIP, el TISA i rebutjar el CETA, amb l'objectiu d'assegurar que l'economia respongui a les necessitats productives i de consum real de la gent, així com als límits ambientals, i no a les necessitats de les grans empreses ni dels inversors internacionals.

8. Introduir en la Política Agrària Comuna Europea el respecte a les realitats locals i mediambientals de les illes davant de la uniformitat continental.
9. Potenciar la creació de cooperatives basades en l'economia social i orientades a oferir serveis a les persones en risc d'exclusió social.
10. Limitar la producció i exportació d'armament bèl·lic, i deixar de promocionar i/o subvencionar cap altra indústria no compatible amb els drets humans i el respecte al medi ambient.

1.2 FISCALITAT

Proposam una fiscalitat més justa, que introdueixi elements de progressivitat, que tenguim en compte l'impacte mediambiental i que freni els abusos que l'actual normativa permet a les grans fortunes.

1. Lluitar de forma efectiva i contundent contra el frau fiscal.
2. Introduir elements de progressivitat en l'IVA, amb una major tributació per allò que tenguim major valor. Impulsar un impost per als productes de luxe i fixar un tipus reduït per a la cultura.
3. Modificar la llei d'institucions d'inversió col·lectiva per limitar els abusos de les grans fortunes a través de les SICAV.
4. Impulsar la innovació i la inversió en sistemes productius més nets, per una part, mitjançant la concessió de deduccions i, de l'altra, amb la creació de nous impostos i taxes mediambientals que gravin les emissions de CO2 i altres gasos contaminants o d'efecte hivernacle, l'ús de combustibles fòssils, els residus contaminants i l'ús de bosses de plàstic.

5. Limitar la despesa deduïble a l'impost de societats de les remuneracions als directius i membres de consells d'administració de societats cotitzades, entitats financeres i empreses de serveis d'inversió. Tota retribució que excedeixi dels 250.000 euros anuals no serà deduïble com a despesa a l'impost de societats del pagador.
6. Promoure incentius fiscals als establiments turístics que allarguin la temporada.
7. Incrementar els tres trams superiors de l'IRPF a partir dels 75.000 €.
8. Oferir desgravacions fiscals, com ja existeixen en altres països, a tots aquells col·lectius de persones que necessiten dietes concretes: celíacs, intolerants a la lactosa, etc.
9. Fer un estudi sobre el possible finançament d'una Renda Bàsica de Ciutadania, sobre la base de la creació d'un tipus únic d'IRPF a tot l'Estat i la seva distribució per comunitats autònomes. Seguir l'experiència de Finlàndia i algunes regions d'Holanda en la manera d'implementar el finançament i l'aplicació d'una Renda Bàsica de Ciutadania.
10. Eliminar totes les mesures fiscals favorables als jocs d'atzar i a les apostes, amb l'excepció de les que tinguin caràcter social i benèfic.

1.3 SISTEMA FINANCER

Les administracions públiques han de prioritzar el benestar de les persones per damunt dels interessos de la banca, i han d'exigir a les entitats financeres tant les pràctiques ètiques com el retorn a la societat de part dels beneficis obtinguts.

1. Derogar la reforma de l'article 135 de la Constitució espanyola.
2. Establir que els bancs i caixes d'estalvi intervinguts o subvencionats per l'Estat hauran de retornar els ajuts rebuts, amb un interès que tengui en compte els beneficis obtinguts amb les operacions derivades d'aquests ajuts.
3. Impulsar des de les administracions públiques la col·laboració amb les entitats financeres que treballin amb criteris ètics.
4. Reclamar la participació del Govern de les Illes Balears en el Banc d'Espanya i reclamar que el Govern tengui dret a rebre la informació necessària sobre el conjunt del moviment financer que es genera a les Balears i sobre la incidència que té aquest moviment en el conjunt del sistema productiu balear.
5. Derogar l'actual impost estatal sobre depòsits a les entitats de crèdit (IDEC) i retornar a les comunitats autònomes la possibilitat d'introduir el tipus impositiu que vulguin. L'actual impost perjudica les Illes Balears, ja que una part important es dedica a compensar les comunitats autònomes que aprovaren aquest tribut abans de l'estatal.
6. Analitzar el muntant del deute privat en el conjunt de l'Estat i per comunitats autònomes. Ressituar el deute públic amb les entitats financeres d'acord amb el bé comú i prevenir els moviments especulatiu privats sobre el deute públic. Analitzar la dependència externa i els deutes de les entitats financeres ubicades a l'Estat. Promoure des del Banc d'Espanya un mecanisme d'inspecció que permeti dissenyar un pla de prevenció i alertes sobre la salut financera del mercat bancari i, si cal, establir els mecanismes públics d'intervenció

1.4 OCUPACIÓ

Volem dur a terme mesures per garantir un treball més digne i que aturin el procés de precarització que hem viscut els darrers anys.

1. Millorar bonificacions a la cotització a la Seguretat Social, tant per al primer contracte de la gent jove com per als majors de 50 anys, i establir un salari mínim interprofessional just, d'acord amb la Carta Social Europea i en el marc d'un nou programa de foment de l'ocupació a l'Estat.
2. Reclamar major sobirania en matèries d'ocupació, inspecció de treball i salut laboral. Reforçar el cos d'inspectors. Potenciar la Comissió Balear d'Inspecció de Treball i Seguretat Social per tal d'avançar en la reconversió de l'ocupació submergida i en precari, en ocupació reconeguda i de qualitat.
3. Derogar la Llei 3/2012 i la Llei 35/2010 i el Reial Decret-Llei 10/2010, de reforma laboral, i recuperar els drets laborals perduts. Per això cal posar fi a l'actual l'acomiadament barat i garantir la tutela judicial per a qualsevol modalitat d'acomiadament laboral.
4. Limitar les condicions d'utilització dels contractes temporals i donar incentius per a la conversió de contractes temporals en indefinits per tal de reduir la temporalitat i la precarietat en la contractació, i donar una millor protecció social al treball fix-discontinu així com a les treballadores de la llar amb la seva incorporació al règim de la Seguretat Social.
5. Establir limitacions legals als expedients de regulació d'ocupació (ERO), i prohibir-los en empreses amb beneficis o amb directius que cobren sous notòriament per damunt la mitjana.
6. Fomentar el retorn del jovent que s'ha vist forçat a abandonar l'Estat i aturar la fuga de cervells.
7. Establir una Renda Bàsica de Ciutadania, que capgiraria totalment la situació de precarietat i la tendència a la pobresa del mercat laboral

actual. En aquest hipotètic marc, es podrien establir uns altres tipus de relacions laborals més flexibles, partint de la negociació pactada entre els col·lectius empresarials i sindicals.

8. Aprovar una llei per eliminar la bretxa salarial existent entre dones i homes.
9. Promoure la inclusió laboral en el mercat ordinari de les persones amb discapacitat i de les que troben especials dificultats a causa d'alguna situació de desavantatge, mitjançant la creació d'un contracte laboral de "treball amb suport" que asseguri la qualitat i el finançament dels serveis de suport que necessiten aquestes persones. Així l'Estat espanyol complirà el mandat de la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat.
10. Implantar la jornada laboral de 35 hores setmanals amb la finalitat de crear més llocs de feina. Començar a aplicar aquesta mesura en l'àmbit de l'administració pública.
11. Equiparar els drets dels autònoms amb els dels treballadors del règim general.
12. Impulsar la reforma horària de la jornada laboral per tal de conciliar-la amb la vida familiar i d'oci

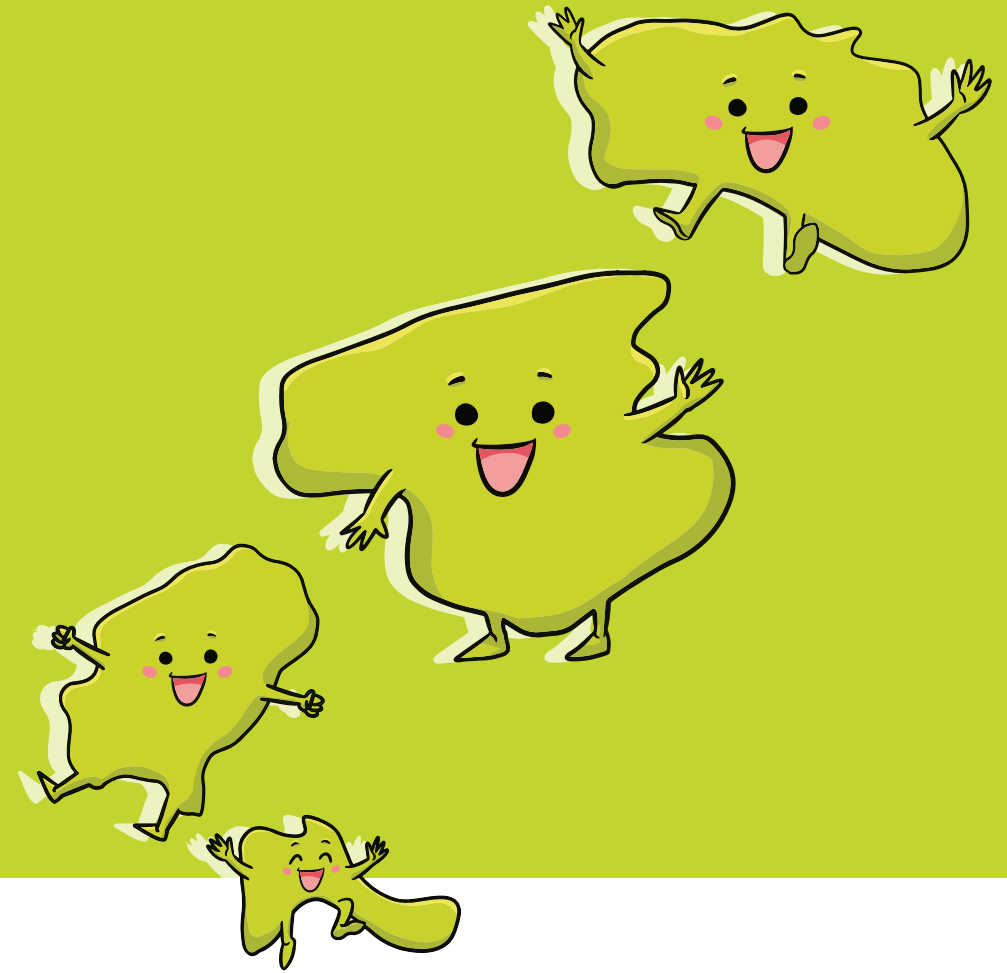


MÉS

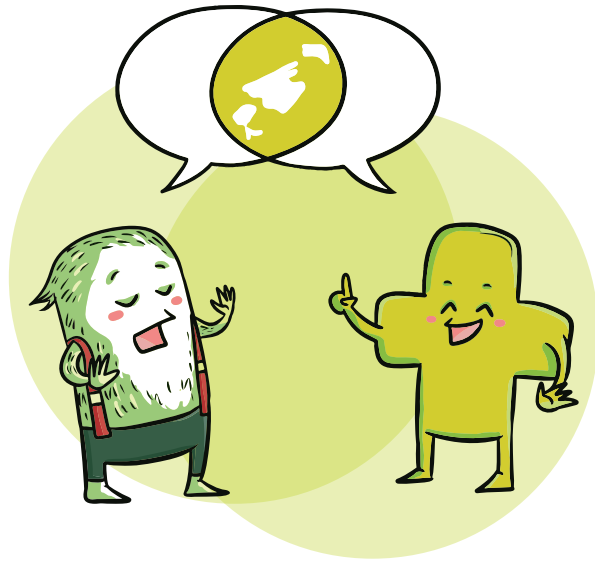
1.5 INFRAESTRUCTURES

La nostra realitat insular fa imprescindible la participació en la gestió de les infraestructures aeroportuàries, que han d'estar al servei de l'interès general de la nostra comunitat.

1. Rebutjar la privatització d'AENA i defensar la cogestió dels nostres aeroports.
2. Reclamar per a les Illes Balears la capacitat de decidir sobre les taxes aèries i aeroportuàries.
3. Reclamar la cogestió dels ports d'interès general i tendir a la unificació en els criteris de gestió amb els ports autonòmics. Assegurar la gestió pública dels aspectes estratègics dels ports i les instal·lacions portuàries i adequar les infraestructures i els serveis amb les taxes que paguen els usuaris, actualment molt superiors als serveis que reben, i regular la seva participació en la gestió i planificació portuària.
4. Exigir al Ministeri de Foment que el transport marítim de mercaderies sigui considerat un servei públic i que les empreses de les Illes Balears gaudeixin d'uns preus semblants al transport terrestre entre ciutats de la península.
5. Reclamar a l'Estat central les inversions en infraestructures reconegudes a l'Estatut d'Autonomia, com és el cas del tren de Llevant i la resta d'actuacions a la xarxa ferroviària. Assegurar la seva equitativa inversió a cada illa, d'acord amb el seu planejament específic



2. MODEL D'ESTAT



Des de MÉS defensam que els ciutadans i ciutadanes de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera tenim el dret inalienable a decidir el nostre futur polític, social, econòmic, cultural.... És a dir, consideram que som els subjectes legítimats per exercir la sobirania popular en el nostre territori.

Estam absolutament convençuts que el model d'Estat que regeix des de la Constitució del 1978 està esgotat i ens comprometem a impulsar un canvi de model d'Estat. Som conscients que treballar per l'establiment d'un projecte propi d'emancipació no solament afavoreix els interessos de la ciutadania il·lenca, sinó que és la major contribució que podem fer des dels nostres pobles a debilitar les polítiques espoliadores i centralitzadores pròpies de la monarquia borbònica i la globalització neoliberal. Per això, treballarem conjuntament amb les forces sobiranistes i republicanes de la resta de pobles de l'Estat espanyol per fer avançar polítiques de canvi i per ajudar a trencar el model unitarista i centralista que ens perjudica a tots per igual.

Per tot això, lluitarem per aconseguir el més alt nivell d'estructures de poder propi, tant polític com financer, social o cultural.

2.1 MODEL D'ESTAT I SOBIRANIA

L'autogovern és la millor fórmula, i la més digna, per afrontar els nostres reptes, amb els únics límits que recomana la necessària cooperació en un món globalitzat, que exigeix cessions de sobirania, però també compromís i lleialtat per bastir, amb negociació i respecte, les posicions comunes, sense imposicions unilaterals i inapel·lables.

L'autogovern és aprofundiment democràtic i participació, i ha de ser un compromís social i transformador que refermi la identitat i la cohesió, el benestar de la gent, la solidaritat, la prosperitat i el progrés. Per això volem:

1. Construir un entramat d'aliances polítiques i socials amb altres forces d'arreu de l'Estat, especialment amb les forces sobiranistes d'esquerra i transformadores que coincideixin en l'objectiu de reconèixer la plurinacionalitat i el plurilingüisme efectius de l'Estat espanyol i que defensin el dret a decidir dels pobles com a element innegociable davant qualsevol canvi de model d'Estat.
2. Defensar i promoure el model republicà i laic com a màxima expressió de la democràcia. Denúncia i derogació del Concordat amb l'Església Catòlica, atès que és clarament preconstitucional i anticonstitucional
3. Prendre les iniciatives necessàries (polítiques i/o judicials) per aconseguir la derogació de totes les mesures preses pel Govern espanyol que han suposat retallades al nostre Estatut d'Autonomia o impediments perquè es prenguin les decisions adequades que en permetin la plena aplicació. Entre d'altres mesures, destacariem: a) L'abonament immediat de les inversions estatals en R+D+I, en infraestructures, en medi ambient i en turisme que preveu l'Estatut d'Autonomia, i que l'Estat no paga des de 2011. b) L'aprovació del nou règim especial insular de les Illes Balears, previst a la disposició addicional sisena de l'Estatut. c) Tornar enrere les mesures preses per a la privatització d'AENA i fer complir el compromís estatutari de la gestió aeroportuària.

4. Dotar l'Agència Tributària de les Illes Balears de majors competències. Mentrestant, demanar una major coordinació amb la Delegació d'Hisenda de l'Agència Tributària Estatal, amb la finalitat de combatre el frau fiscal, compartir la informació estratègica que afecti les Illes Balears i millorar la recaptació impositiva.
5. Defensar una major capacitat de decisió en inspecció de treball, model energètic, transports, model educatiu, drets i deures lingüístics, cultura, etc.
6. Poder decidir, sense vetos de l'Estat, les relacions entre els territoris dels Països Catalans, de la forma que democràticament decideixin els respectius pobles.
7. Assegurar la sobirania en la gestió de les dades que generen les administracions de les Illes Balears, posant a disposició de les comunitats autònomes els sistemes informàtics que s'ofereixen des del govern estatal per a l'administració electrònica.


 The logo consists of the word "MÉS" in a bold, white, sans-serif font, centered within a white circular outline. This circle is set against a larger, light green circular background that is partially visible at the bottom of the page.

MÉS

2.2 FINANÇAMENT

Cal tenir present que el gruix de la despesa autonòmica es destina a sanitat, educació i serveis socials. Per tant, retallar-ne el finançament implica retallar l'estat del benestar.

L'actual finançament no permet garantir un serveis de qualitat per als nostres ciutadans. Per això cal:

1. Negociar el concert econòmic solidari. Així, el Govern de les Illes Balears recaptaria tots els impostos i transferiria al Govern de l'Estat la quantitat pactada per als serveis comuns que prestàs i per a un fons de solidaritat.
2. Limitar el transvasaments de recursos al l'Estat al 4% del PIB de les Illes, enfront del 14% actual.
3. Eliminar a l'instant el pagament del fons de suficiència, que ens obliga a retornar a l'Estat part del finançament a partir de la tesi, absurda i insostenible, que els serveis estan sobrefinançats. Només el 2015 han suposat 669 milions d'euros.
4. Reclamar a l'Estat el compliment de la disposició transitòria novena de l'Estatut, que ha de compensar els desequilibris d'inversió estatal que hem patit durant dècades i, en especial, ha de garantir amb rapidesa el compliment dels convenis signats, com ara el ferroviari, i equiparar-nos a la mitjana d'inversió amb la resta de territoris de l'Estat, i ha de compensar el deute històric acumulat, actualment estimat en 1300 milions d'euros.
5. Renegociar els límits que imposa l'Estat central sobre la capacitat d'endeutament de la Comunitat Autònoma i els límits del seu dèficit pressupostari.

2.3 RÈGIM ESPECIAL BALEAR (REB)

Defensarem un nou Règim Especial per a les Illes Balears; així com la millora del transport entre les illes i d'aquestes amb la península. El règim canari és una bona referència.

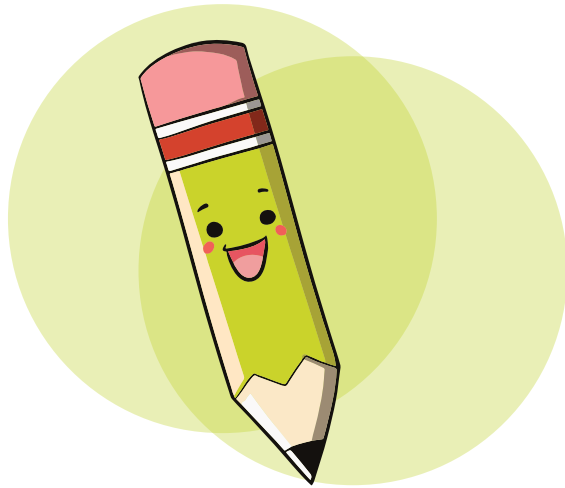
1. Introduir una tarifa plana en els vols interinsulars.
2. Obligar l'Estat espanyol que promogui que la Unió Europea també compensi la insularitat.
3. Estudiar una possible aplicació d'un IVA reduït a les Illes, com a ajut a la insularitat i a la pluriinsularitat.
4. Reclamar la consideració del transport públic terrestre insular de les Illes Balears com a servei públic essencial equiparat a un servei metropolità, per tal de rebre l'ajuda corresponent dels Pressuposts Generals de l'Estat.
5. Compensar de forma efectiva el cost de la insularitat en el transport de mercaderies i subministraments, per tal d'aconseguir una major competitivitat empresarial, i un cost just dels serveis per a la ciutadania de les Illes Balears.





MÉS

3. ESTAT DEL BENESTAR



Periòdicament, i de forma molt manifesta, es debaten a Europa dues maneres d'entendre la societat. Una, la conservadora, que defensa que el mercat és el que ha de regular les relacions socials. Per als conservadors, l'individu és un consumidor; en relació amb la capacitat de consum, les persones tenim més valor o manco. És igual quin sigui el bé de consum, una operació d'apendicitis o una crema de bellesa, el mercat en regula el preu i qui té capacitat econòmica hi pot accedir i qui no, es queda sense. Això, que pot semblar exagerat, és expressat així pel neoliberal Teri Adams: "El nostre objectiu és tancar les escoles públiques i deixar les escoles privades, el pagament ha de ser responsabilitat dels pares i de les organitzacions privades de beneficència".

L'altre model per entendre la societat és el progressista, que defensa que les necessitats comunes (salut, educació, habitatge, atenció a la dependència, accés a la cultura, ingressos bàsics si no estàs en condicions de treballar...) s'han de resoldre col·lectivament, a través de drets col·lectius i individuals. A Europa va ser aquest model el que es va desenvolupar des de la Segona Guerra Mundial i ha fet que sigui una societat millor, on s'han aconseguit més quotes de cohesió social.

Ara és l'hora de defensar els serveis públics de qualitat. Perquè són un instrument imprescindible per a la distribució de la riquesa, perquè són els que afavoreixen l'ascens social de les persones, perquè són compensadors de les desigualtats socials, perquè generen cohesió social.

3.1 EDUCACIÓ

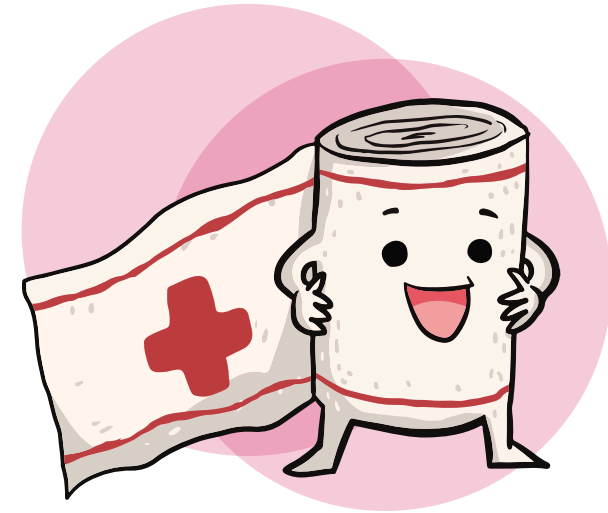
MÉS considera que l'educació és l'eina bàsica per formar ciutadans i ciutadanes lliures i responsables.

Cada euro que s'inverteix en educació s'inverteix en futur i en prevenció de problemàtiques socials. L'educació genera oportunitats socials, estableix un teixit social de ciutadans que faran funcionar l'economia i generaran benestar. En l'àmbit personal, l'educació representa no sols una forma de promoció laboral i econòmica, sinó també l'obertura d'horitzons i possibilitats de realització intel·lectual, que forma part de la qualitat de vida, i, en conseqüència, de la salut individual i col·lectiva.

Per això cal donar suport als professionals, afavorir el treball en xarxa des dels centres educatius, treballar des del consens i assegurar un finançament suficient per dissenyar i desenvolupar el model educatiu òptim i adaptat a la realitat de la nostra comunitat autònoma. Per això és necessari:

1. Derogar la Llei d'educació LOMQE, perquè és una llei educativa feta d'esquena a la comunitat educativa i que limita la democràcia dels consells escolars; és centralitzadora, perquè no dóna opció a contextualitzar la seva aplicació als diferents territoris de l'Estat; és segregadora perquè, ja des dels 8 anys, vol classificar l'alumnat per les seves capacitats. En definitiva, és una llei insígnia de la dreta espanyola més rànica.
2. Derogada aquesta llei, treballarem per arribar a un consens general amb totes les forces polítiques i sectors implicats per tal de consolidar una llei educativa que fonamenti les bases per una educació pública, de qualitat i aconfessional i que asseguri una continuïtat en la seva aplicació mitjançant organismes elegits independentment del color del govern de torn.
3. Facilitar les condicions necessàries perquè les comunitats autònomes destinin el 6% del PIB a educació. Conjuntament amb les comunitats autònomes, cal elaborar un programa d'inversions en infraestructures, en recursos humans i en recursos materials per tal de poder garantir l'atenció a tot l'alumnat.

4. Defensar i fomentar la universitat pública, establint una reducció de les taxes universitàries així com un sistema de beques i ajuts que permeti arribar al cost 0 per als estudiants que superin un 80% com a mínim dels crèdits matriculats. Les beques han de tenir en compte els costos de la insularitat.
5. Potenciar, conjuntament amb les comunitats autònomes amb llengua pròpia diferent del castellà i com a forma de normalització lingüística, el català, el galleg i el basc –segons pertoqui– en tots els estadis de l'educació.
6. Vetllar, a més, per fer complir els preceptes que estableix la Carta Europea de les Llengües Regionals i/o Minoritàries. L'Estat promourà, amb coordinació amb les comunitats autònomes amb llengua pròpia diferent del castellà, la promoció internacional i la difusió i els reconeixements acadèmics internacionals dels estudis de les llengües i cultures pròpies.
7. Promoure una educació inclusiva, equitativa i de qualitat, i per això cal potenciar la xarxa d'ensenyament de titularitat pública. S'han de respectar els criteris de no-discriminació en la gestió de la xarxa concertada, però partint de la premissa que el règim de concert ha de tenir una funció social i de complement de la xarxa pública, cosa que ha d'implicar una revisió dels criteris de manteniment dels concerts educatius amb els centres que discriminen per raó de sexe, religió o d'altres criteris.
8. Facilitar la inversió en formació professional de les comunitats autònomes amb un augment del pressupost. A més, cal reformar la formació professional bàsica per tal de facilitar que l'alumnat que la cursi pugui obtenir la titulació de graduat en educació secundària obligatòria sense una prova externa, fomentar que l'alumnat es pugui reinserir en el sistema educatiu i flexibilitzar les condicions per permetre la continuïtat en els estudis i l'accés al mercat laboral.



3.2 SALUT I SEGURETAT SOCIAL

A l'Estat espanyol, les polítiques de retallades han suposat un deteriorament progressiu dels serveis públics sanitaris: reducció de professionals, augment de les llistes d'espera, falta de manteniment i de reposició dels equipaments... Aquestes mancances no es deuen, exclusivament, a la crisi econòmica, sinó també a polítiques d'austeritat i mercantilistes que afavoreixen els negocis dins el sistema sanitari públic i el descapitalitzen. Tot plegat, provoca una disminució de la independència del sistema i una manca de transparència en la gestió pública, de la qual s'han exclòs els treballadors i la ciutadania.

Per recuperar la qualitat del nostre sistema sanitari s'han de dur a terme les mesures següents:

1. Garantir una sanitat universal, pública, gratuïta i de qualitat. Paralitzar les privatitzacions de serveis i centres. Derogar la Llei 15/1997, sobre habilitació de noves formes de gestió; el Reial Decret Llei 16/2012 per recuperar el dret a l'assistència sanitària per als col·lectius exclosos, i totes les normes que introdueixen l'ànim de lucre en la sanitat pública. Incrementar el finançament un punt més del PIB per acostar-nos a la mitjana europea. Incloure la salut laboral en el sistema sanitari públic.

2. Establir un model de gestió basat en la transparència i la participació. Acabar amb les diferències de qualitat entre les comunitats autònomes: finançament per càpita, cartera de serveis i prestacions iguals a tot el territori i supressió de les xarxes paral·leles a efectes sanitaris (MUFACE, ISFAS...).
3. Establir mecanismes de control real i d'autogestió del sistema sanitari per als treballadors i usuaris. Accés per a qualsevol persona a tota la informació de les despeses, resultats i indicadors de qualitat.
4. Emprendre polítiques sanitàries basades en la promoció de la salut i la prevenció de la malaltia. Impulsar una atenció primària més resolutiva i en consonància amb les polítiques de salut pública. Fer efectiva la transversalitat de les polítiques de salut i incorporar l'avaluació de l'impacte en salut en totes les accions. Potenciar els serveis de salut pública, dotant-los d'un finançament adequat per comptar amb una organització sòlida i professionalitzada.
5. Promocionar polítiques de recerca, innovació i docència. Promoure polítiques de motivació i sensibilització dels professionals en matèria d'investigació i transferència de coneixement, proporcionant recursos públics de manera independent de les multinacionals farmacèutiques i tecnològiques.


 MÉS

6. Salut sexual i reproductiva:

Derogar la Llei orgànica 11/2015, que limita la interrupció voluntària de l'embaràs a menors de 18 anys i aplicació de la Llei orgànica 2/2010, de 3 març, tal com va ser aprovada.

Derogar el Decret Llei 9/2014, de 4 juliol, sobre limitació de l'accés a fecunditat assistida per part de dones fadrines, parelles del mateix sexe... El decret obliga a només tenir accés a aquesta fecundació les parelles que haguessin mantingut 12 mesos de coïts vaginals, decret que contradiu la Llei 14/2006, de reproducció humana assistida.

Possibilitar l'atenció al part domiciliari a les dones que ho desitgin i que compleixin els criteris requerits.
7. Incloure en la cartera de serveis l'atenció bucodental, oftàlmica i les teràpies alternatives que hagin demostrat la seva evidència científica com l'osteopatia i l'ús terapèutic del cànnabis, etc.
8. Traspassar les competències estatals de regulació, assignació i organització de quotes de residents especialistes a les CCAA, amb l'assignació pressupostària adient, amb la finalitat d'ajustar les necessitats de nous especialistes de cada territori.
9. Promoure hàbits de vida saludable (per exemple, pel que fa a la ludopatia o a l'alimentació), a través dels mitjans de comunicació i de polítiques fiscals actives.

3.3 SERVEIS SOCIALS

Els serveis socials són un dels pilars de l'estat del benestar, ja que promouen la cohesió social i la igualtat entre els ciutadans. Des de MÉS defensam uns serveis socials universals i públics, com els altres sistemes bàsics de l'estat del benestar (salut, educació i pensions) i per això reivindicarem que els serveis socials gaudeixin del finançament i del suport institucional suficients. Tot i que els serveis socials són competència exclusiva de les comunitats autònomes, el Govern de l'Estat ha de facilitar, des de legislació general, el desenvolupament del sistema de serveis socials.

1. Retornar els drets i serveis que han estat retallats de la Llei coneguda com a Llei de dependència. Entre d'altres, la cotització a la Seguretat Social dels cuidadors familiars que no tinguin feina; que la quantia de les ajudes econòmiques per a cures a la llar sigui la inicialment aprovada, fet que suposa augmentar un 15% de la quantia; revisar el barem de la valoració per facilitar el reconeixement de la dependència; reduir el perfil de casos d'usuaris que han de ser revalorats periòdicament; garantir el 50% del finançament de l'Estat per als serveis que generi la llei descomptat el copagament.
2. Aprovar una llei de garantia d'ingressos per a totes les famílies sense recursos que els permeti cobrir les necessitats bàsiques, que ha de ser cofinançada entre el Govern de l'Estat i les comunitats autònomes i gestionada per aquestes.
3. Revisar i actualitzar el pla de prestacions bàsiques, consensuat amb el conjunt de les comunitats autònomes, en el qual es defineixin quins són els serveis bàsics comunitaris i el finançament mínim ponderat segons la població.
4. Establir un pla estatal de suport a les famílies que faciliti la conciliació de la vida laboral i familiar, que reconegui els ajuts necessaris per a mantenir unes condicions de vida dignes per a tots els seus membres.

5. Derogar cada un dels articles de la Llei 27/2013, de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, que impedeixen que els municipis puguin tenir les competències en serveis socials comunitaris, tal com estableix la Llei de serveis socials de les Illes Balears.
6. Elaborar un pla de convivència que contempli accions concretes per afavorir la inclusió social del col·lectiu que es trobin en risc d'exclusió social.
7. Augmentar la inversió en projectes de prevenció d'assetjament escolar i d'assetjament mitjançant les xarxes socials entre joves.
8. Elaborar una llei que reguli les característiques arquitectòniques, de seguretat, de ràtios, de professionals... dels centres socioeducatius on els menors compleixen mesures judicials, acompanyada de finançament adequat perquè els centres que gestionin les comunitats autònomes es puguin adaptar progressivament.
9. Aprovar una llei de concertació de serveis socials, que reconegui especialment el caràcter preferent amb el Tercer Sector.

3.4. PRESTACIONS I AJUDES ECONÒMIQUES I SOCIALS

Les prestacions econòmiques –com l'atur, les pensions, les ajudes per pal·liar la dependència, etc.– són un mecanisme que ha d'assegurar el benestar de totes les persones, sigui quina sigui la seva condició i situació, i s'han demostrat un coixí que garanteix la cohesió social en moments de crisi econòmica. Per això, des de MÉS lluitarem pel seu manteniment i la seva dignificació i pel seu caràcter públic i redistributiu.

1. Establir una pensió mínima garantida equivalent al salari mínim interprofessional.
2. Establir unes pensions de viudetat d'almenys el 75% de la base reguladora i en cap cas inferiors al SMI.

3. Garantir l'augment anual de les pensions, com a mínim amb l'IPC i eliminar que se'n derivi el pagament de l'IRPF.
4. Establir ajudes especials per als pensionistes que guanyen menys de 650 euros.
5. Elaborar una llei de protecció de les persones majors.
6. Garantir la igualtat de gènere en les pensions.
7. Revisar la normativa estatal sobre permisos de maternitat i paternitat individuals, remunerats al 100%, iguals i intransferibles. Augmentar el permís de maternitat a un mínim de 24 setmanes.
8. Incrementar les pensions d'orfanat.
9. No promoure des de l'administració pública la contractació de plans de pensions.
10. Introduir un complement específic insular perquè les pensions que es cobren a les Illes Balears arribin a la pensió mitjana de l'Estat.
11. Potenciar la formació dual dirigida a joves per tal de fomentar-ne l'emancipació, millorar les seves competències i facilitar la seva inserció laboral.

3.5 ADMINISTRACIÓ PÚBLICA

1. Suprimir el complement de nivell 33 per a exalts càrrecs de l'administració estatal.
2. Impulsar una Funció Pública independent, dinàmica, eficaç, al servei de la ciutadania i en la qual se valori adequadament el mèrit i la capacitat.
3. Internalitzar el màxim de serveis per lluitar contra la privatització progressiva dels serveis públics i permetre un estalvi a les arques públiques, reduint els contractes existents amb empreses privades. Regular adequadament l'administració pública instrumental.



3.6 CULTURA

Les Illes Balears necessiten una veu pròpia a Madrid que representi els justos interessos dels seus ciutadans i ciutadanes. MÉS defensarà el dret dels ciutadans illencs al ple autogovern i a decidir, sobiranament, les fórmules institucionals de cooperació amb altres comunitats.

Els atacs contra la diversitat cultural, el qüestionament de les senyes d'identitat d'una comunitat, d'un país, sacsegen els pilars de la convivència. La croada del PP contra la llengua catalana i el tractament que li dispensen les institucions estatals amenacen el paper vertebrador i enriquidor que ha de jugar la llengua i la cultura d'un país, fins al punt de convertir-les, absurdament, en un element de segregació. Ben al contrari, MÉS treballarà per la cohesió i la convivència, des del respecte a la diversitat cultural, els drets de les persones, la integració social i cultural dels nouvinguts i el principi d'igualtat sense discriminacions.

Reivindicam una identitat pròpia, comuna, de la qual ningú pot ser exclòs, independentment del seu origen geogràfic, cultural i ús lingüístic. Una societat que integri les diferents aportacions culturals dels seus components, i que tingui com a eix vertebrador la llengua catalana. Així ho ha d'assumir l'Estat i ha de ser-ne promotor i garant.

1. Potenciar al màxim les iniciatives dels agents culturals: rebaixa de l'IVA al 4% per a tots els productes culturals, gratuïtat d'accés als museus estatals, rebaixa de la fiscalitat dels premis artístics, literaris i beques d'investigació, replantejament de la funció de les televisions públiques i reforç del seu paper eminentment informatiu i cultural, etc.
2. Cedir a les comunitats autònomes les infraestructures culturals de titularitat de l'Estat: museus, arxius, biblioteques i teatres, amb dotació adequada i suficient.
3. Retornar el patrimoni illenc de titularitat estatal, com ara els bous de Costitx, entre d'altres.
4. Compensar els costos de la insularitat a les companyies teatrals i de dansa, als grups de música, als promotors d'exposicions i mostres artístiques i, en general, a tots els sectors culturals, esportius i de lleure.
5. Donar suport als creadors i les empreses, i promoure un augment dels recursos per a inversions en infraestructures culturals pròpies.
6. Potenciar al màxim les iniciatives dels agents culturals i dels moviments culturals juvenils.
7. Exigir a les distribuïdores cinematogràfiques una quota de pel·lícules subtítolades o doblades en les llengües diferents del castellà en els territoris que en tenen.

3.7 ESPORTS

La nostra aposta és potenciar des de l'administració pública un enfocament de «l'esport per a totes les persones», d'acord amb el qual l'objectiu fonamental sigui la millora del benestar físic, psicològic i social de la població en general. En aquest sentit, és essencial treballar en l'esport de base i popular, que ha de ser entès com una activitat bàsica per millorar la salut de la ciutadania, potenciar l'educació en valors i ajudar a la integració, la igualtat i la convivència de les persones.

1. Fomentar, per a la millora de la salut i seguretat dels ciutadans, la posada en marxa de la regulació professional del sector esportiu a les Illes Balears, seleccionant, de totes les possibles opcions, aquella que més s'ajusti a la realitat del moment en què es determini l'inici d'aquest procés.
2. Estudiar i proposar alternatives per regular convenientment les activitats remunerades que es realitzen en el si dels clubs i les entitats esportives, així com les mesures oportunes per assegurar el manteniment de la consolidada xarxa de voluntariat en l'esport, fent possible la cohabitació de la pràctica més professional amb la pràctica voluntària, i instar el Govern central a regular un tipus de règim específic per a aquesta activitat.
3. Lluitar contra la violència, la discriminació, el racisme i el masclisme a l'esport a través de tots els mitjans possibles, i fomentar l'educació en valors a través de la pràctica esportiva.
4. Promocionar les Illes Balears com a destinació de turisme esportiu, potenciant sempre pràctiques esportives respectuoses amb el medi natural i amb la població local, i que puguin contribuir a pal·liar l'estacionalitat del turisme.
5. Facilitar que els esportistes i clubs esportius de les Illes Balears puguin competir a les competicions d'àmbit estatal en igualtat de condicions amb la resta de comunitats autònomes.



4. DRETS I LLIBERTATS



4.1 TRANSPARÈNCIA I PARTICIPACIÓ

L'estructura clàssica de democràcia representativa, en la qual els partits polítics "representen" la ciutadania, ha de ser completada amb formes alternatives de participació política i social i, perquè els partits representin la ciutadania, han d'assumir internament la democràcia.

Per això cal promoure i fer real el dret de participació vinculant. S'han d'impulsar accions perquè la ciutadania s'impliqui en els assumptes públics de la nostra societat i intervengui en la definició de les polítiques públiques. D'aquesta manera, podrem aconseguir entre tots una gestió més eficaç i una acció de govern més encertada.

1. Elaborar una llei de bon govern i bona governança.
2. Reformar la llei de finançament dels partits polítics per garantir el màxim de transparència.
3. Obrir una Oficina del Diputat a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, per tal d'atendre setmanalment les peticions dels ciutadans.

4. Exigir el compromís dels electes amb la ciutadania, establint canals directes de participació i donant resposta a les seves preguntes.
5. Publicar, per part dels organismes públics, una informació fàcil, accessible i per comunitats autònomes.
6. Assegurar la participació vinculant d'associacions i entitats juvenils en els espais de participació de les administracions.
7. Assegurar que no es gravin amb taxes el registre i la modificació de documentació d'associacions juvenils d'arreu de l'Estat.
8. Treballar per la creació de mecanismes de participació ciutadana vinculant, pel que fa a la iniciativa, debat i aprovació de les lleis.
9. Promoure canvis legislatius per possibilitar els referèndums revocatoris, de forma similar al que preveu l'article 75 de la Constitució italiana: a iniciativa de la ciutadania o les comunitats autònomes, sobre la derogació total o parcial d'una llei o un acte que té el valor de llei.
10. El programari que paga l'administració haurà de ser lliure i accessible, garantint així majors llibertats, la interoperabilitat, la transparència i l'accés lliure al coneixement tècnic. Això es reflectirà igualment en les polítiques de solidaritat internacional i es permetrà l'accés a aquests programes per tal de facilitar el seu mercat intern de producció pròpia.
11. Revisar els sous i complements dels càrrecs polítics i suprimir, entre d'altres, les pensions vitalícies, per tal d'assegurar una remuneració justa i suficient.

4.2 DRETS LINGÜÍSTICS

L'Estat ha de reconèixer de forma efectiva i eficient la seva pluralitat interna, i enfocar-la com una riquesa. La pluralitat lingüística és un punt neuràlgic d'aquesta diversitat. L'Estat ha d'assumir amb totes les conseqüències el caràcter oficial de les llengües a cada un dels territoris on ho siguin, i també en les institucions i organismes comuns (en concret, a les Corts Generals). Cal preveure que les institucions autonòmiques i els ciutadans de tot l'Estat es puguin adreçar a les institucions estatals en qualsevol llengua oficial de l'Estat i hi puguin ser atesos. És una situació colonial que a les Illes Balears hi hagi una llengua el coneixement de la qual sigui més obligatori que el coneixement de la llengua pròpia. Denunciarem aquesta situació davant totes les instàncies que convingui i farem el que faci falta per resoldre-la.

Així mateix, l'Estat ha d'exigir que, a les institucions de la Unió Europea, les llengües oficials de l'Estat rebin un tracte equivalent al que tenen les altres llengües oficials amb un nombre de parlants semblant.

1. Modificar la normativa estatal que impedeix l'ús social de la llengua catalana, com ara l'etiquetatge dels productes (que es faci, com a mínim, en la llengua pròpia del territori on es distribueix) o la retolació dels comerços, els negocis, les activitats, les institucions o d'altres que facin feina de cara al públic que siguin, com a mínim, en la llengua del territori.
2. Assumir, per part de l'Estat, i amb totes les conseqüències, el caràcter oficial de les llengües de cadascun dels territoris, i també en el Congrés i el Senat. Així mateix, l'Estat ha d'exigir que, a les institucions de la Unió Europea, les llengües oficials de l'Estat rebin un tracte equivalent al que tenen les altres llengües oficials amb un nombre de parlants semblant.
3. Establir l'obligatorietat que els treballadors públics de l'Administració de l'Estat coneguin la llengua pròpia del territori on fan feina, i facilitar les condicions perquè així sigui.

4. Adequar els mitjans de comunicació audiovisual a la realitat plurilingüe de l'Estat. Així mateix, cal assegurar la recepció de les distintes televisions autonòmiques públiques a tot el territori de l'Estat. Exigir el doblatge en català a les pel·lícules en exhibició, en DVD i a les plataformes d'emissió televisiva en línia.
5. Destinar, per part de l'Estat, una part del pressupost a la projecció interior i exterior de les llengües oficials de l'Estat i a establir acords de col·laboració amb les institucions d'altres estats que incloguin territoris de parla catalana, per tal de promocionar arreu del món la llengua catalana. També ha de donar suport econòmic a les entitats que neixen de la societat civil que fan feina en defensa de l'ús social de la llengua catalana.

4.3 SISTEMA ELECTORAL

Els sistemes electorals no són innocus, i el que actualment és vigent a l'Estat espanyol és pervers perquè beneficia els partits majoritaris, als quals clarament sobrerrepresenta, i manté deslligats els representats i els representants. Des de MÉS apostam per un sistema tan proporcional com sigui possible.

1. Repartir de manera proporcional el nombre total d'escons de les Corts i establir com a circumscripció electoral la comunitat autònoma, en lloc de la província
2. Establir un sistema electoral d'atribució d'escons més proporcional i garant de les minories, com ara el mètode Saint-Laguë, i desistir del mètode d'Hondt.
3. Promoure que es rebaixi a 16 anys l'edat mínima per a poder votar a les eleccions.
4. Establir que totes les llistes hagin de ser cremallera.
5. Defensar que Formentera tenguí dret a tenir un senador, igual que la resta d'illes.

6. Demanar la reforma del Senat per tal de convertir-lo en una vertadera cambra territorial o, en cas contrari, suprimir-lo. A més, tots els senadors seran triats en eleccions directament per la ciutadania.
7. Demanar que només sigui l'administració qui pugui enviar sobres i paperetes electorals als domicilis, i inclourà les de totes les candidatures presentades en una mateixa tramesa.
8. Rebaixar arreu els llistats mínims electorals.
9. Demanam el reconeixement del dret al vot transferible. Si es vota una candidatura i aquesta no passa la barrera electoral, s'ha de tenir el dret que el vot es transfereixi a la candidatura preferida d'entre les que sí que han passat la barrera.

4.4 DRETS CIVILS I JUSTÍCIA

La darrera legislatura s'ha caracteritzat pels seus atacs als drets civils ciutadans i a la voluntat del govern del Partit Popular de sotmetre encara més el sistema judicial, ja secularment depenent de l'executiu de torn, tot fent-lo elitista i sotmetent-lo als poders econòmics i polítics.

1. Abolir la llei "mordassa" i totes les altres normes restrictives dels drets civils i polítics. Aprovar una llei d'amnistia per a totes aquelles persones que han estat condemnades o estan encausades per defensar els drets i les llibertats públiques aquests darrers anys.
2. Impulsar una política penal i penitenciària vertaderament progressista que deixi enrere les reformes autoritàries del govern central, eliminant, entre altres punts, la cadena perpètua. Derogar igualment la llei de seguretat privada aprovada pel PP, que suposa en la pràctica una privatització de l'ordre públic.

3. Eliminar l'aforament de tots els càrrecs públics.
4. Eliminar la prescripció i els indults en els casos de corrupció política i evasió de capital, i establir l'obligació de retornar els doblers obtinguts de manera corrupta.
5. Denunciar i derogar l'article 23.4 de la reforma de la LOPJ, que restringeix la capacitat dels jutges estatals per investigar els delictes comesos fora de l'Estat per tal d'aplicar com cal el principi de justícia universal.
6. Augmentar la plantilla de jutges, magistrats i fiscals per equiparar-la a la mitjana europea, dotant els jutjats i tribunals dels mitjans humans i materials suficients per dur a terme les seves funcions de manera professional i diligent.
7. Modificar la Llei d'enjudiciament criminal perquè no serveixi d'escapatòria per als crims més complexos, com ara els de corrupció, la investigació correcta dels quals està compromesa amb la darrera reforma del govern del PP.
8. Establir que la policia judicial depengui orgànicament del poder judicial i no del poder executiu. Garantir la independència del ministeri fiscal respecte del poder executiu.
9. Garantir la independència total dels jutges i magistrats.
10. Modificar la Llei orgànica del poder judicial amb l'objectiu de retornar al Consejo General del Poder Judicial les funcions i competències que el govern del PP va transferir al Ministeri de Justícia.
11. Garantir una justícia gratuïta i de qualitat. S'ampliarà la justícia gratuïta creant un torn d'ofici penitenciari amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

12. Constitucionalitzar els drets a una educació i a una sanitat pública i de qualitat, així com el dret a un habitatge digne, com a drets fonamentals, d'obligat compliment per part dels poders de l'Estat. Si s'ha pogut constitucionalitzar el dret dels creditors a través de la reforma de l'article 135 de la Constitució, aquests drets, molt més importants, també haurien de recollir-se com a drets fonamental (de la secció primera del títol primer).
13. Garantir la protecció efectiva dels consumidors i usuaris contra tot abús, establint, entre altres, l'obligació de disposar d'un número d'atenció al client atès per una persona física, i que aquest número no sigui de numeració especial (tret en el cas que sigui gratuït).
14. Posar com a requisit el coneixement de les llengües pròpies dels territoris que en tinguin (en el nostre cas, el català) per accedir al cos de funcionaris del Ministeri de Justícia i l'obligatorietat de ser atès en aquesta llengua. També l'obligatorietat d'emprar les dues llengües en totes les comunicacions (avisos, citacions, sentències, etc.) que emetin els jutjats.
15. Avançar cap a una total connexió telemàtica entre tots els jutjats, seus judicials, registres civils, etc. per fer més àgils els tràmits judicials així com l'enviament d'expedients entre jutjats. També la creació d'una plataforma informàtica on la ciutadania pugui demanar documents als jutjats i als registres civils sense cap cost.
16. Establir una Agència Anticorrupció vertaderament independent que respongui davant el Congrés dels Diputats i amb recursos suficients.

4.5 IMMIGRACIÓ I REFUGIATS

Una altra solidaritat entre els pobles és possible i des de MÉS volem que l'Estat espanyol treballi perquè totes les persones que resideixin al seu territori tinguin els mateixos drets i deures que la resta de conciutadans.

1. Assegurar una acollida digna a totes les persones refugiades que arribin a l'Estat espanyol, que garanteixi una convivència pacífica en el temps amb els nostres conciutadans.
2. Garantir que qualsevol persona immigrada a l'Estat espanyol tingui dret a la utilització dels seus serveis públics sense cap tipus de discriminació.
3. Promoure la creació d'un autèntic sistema europeu d'asil amb una governança comuna que tingui en compte la responsabilitat entre els diferents estats de la UE.
4. Donar suport a l'esforç d'acollida als països veïns d'aquells territoris que, per diferents causes, com la violació sistemàtica de drets humans, conflictes armats, persecucions a minories o col·lectius socials, són emissors de refugiats.
5. Millorar el marc legal per tal d'incrementar la participació i les competències municipals en la implementació de les polítiques d'asil.
6. Tancar de tots els CIE (Centres d'Internament d'Estrangers).

4.6 MEMÒRIA HISTÒRICA

La Llei de memòria històrica és un punt de partida per impulsar accions de govern per al foment de la memòria històrica i democràtica. Les víctimes de la guerra civil espanyola i la dictadura franquista han de gaudir de la dignitat que es mereixen. Són part del patrimoni ètic de l'Estat. És important reconèixer-ho i garantir a la ciutadania la restitució, preservació i transmissió del patrimoni memorial que garanteixi el dret a recuperar la memòria: recordar per no oblidar.

1. Derogar la llei d'amnistia d'octubre de 1977.
2. Investigar els crims de la dictadura, reparar els danys i sufragar l'exhumació i identificació de les restes dels desapareguts.
3. Anul·lar les sentències dels tribunals franquistes, entre les quals hi ha la d'Emili Darder.
4. Reconèixer la no prescripció dels crims de lesa humanitat.
5. Treballar conjuntament amb les administracions i les associacions de memòria històrica per implementar de forma efectiva i decidida la Llei de la memòria històrica.
6. Afavorir i impulsar la creació d'institucions dedicades a la recuperació de la memòria democràtica arreu de l'Estat. Crear l'Institut per a la Memòria Històrica.
7. Convertir el Valle de los Caídos en un centre d'interpretació de la dictadura i les lluites per la democràcia, així com el trasllat de les restes mortals de Franco i José Antonio Primo de Rivera a llocs on no puguin ser objecte de peregrinació.
8. Preservar i difondre el patrimoni democràtic –vestigis de la guerra civil, centres d'internament i de repressió durant la dictadura franquista, espais simbòlics de la lluita antifranquista–, d'actuacions de recuperació, conservació, marcatge i assenyalament com a espais de memòria.

4.7 LGTB

L'herència d'un heteropatriarcat multiseular fa que la discriminació contra el col·lectiu LGBTI encara sigui present en les nostres societats; des de MÉS manifestam el nostre compromís amb la igualtat de totes les persones, independentment de la seva orientació sexual, i volem forçar el debat i les polítiques que hi condueixin.

1. Incorporar específicament els drets de les minories sexuals al text constitucional.
2. Redactar una llei estatal contra la fòbia al col·lectiu LGBTI.
3. Introduir l'educació sexual, amb totes les seves variants per poder gaudir del propi cos, com a matèria troncal a tot l'Estat.
4. Establir uns plans estatals contra la SIDA i les malalties de transmissió sexual.
5. Despatologitzar el col·lectiu transsexual i facilitar l'accés als tractaments a partir de la seva definició.

4.8 IGUALTAT

Som enfora d'haver assolit una vertadera igualtat de dones i homes a tots els àmbits de la societat. Calen modificacions legislatives i polítiques, així com garantir-ne el compliment amb la inversió pública adient.

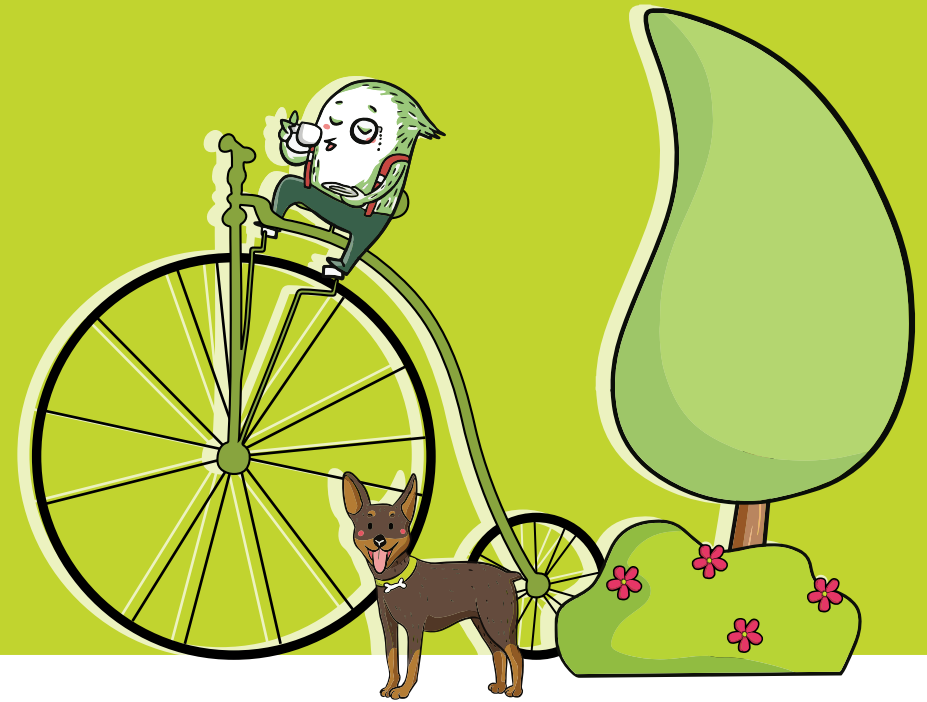
1. Crear el Ministeri de les Dones, o d'Igualtat, i enfortir la coordinació amb organismes de les comunitats autònomes en consonància amb la recomanació 15 A de l'informe CEDAW de Nacions Unides.
2. Pujar els pressupostos d'igualtat (recomanació 15, i següents, CEDAW).

3. Preveure uns pressupostos suficients per a la lluita contra la violència masclista, en campanyes de detecció i de formació cap als professionals (recomanació 21 CEDAW, informació, i assistència a víctimes i les seves filles i fills).
4. Preveure uns pressupostos suficients per acomplir el que preveu l'article 19 de la LO1/2004 (transferències CA) i per a la prevenció de la violència a l'àmbit educatiu.
5. Augmentar el Fons de Garantia de Pensions d'Aliments, fins al salari mínim interprofessional.
6. Educar en drets i salut afectivosexual en l'ensenyament obligatori
7. Dotar de mitjans i recursos econòmics suficients per a la lluita contra el tràfic de persones i la prostitució forçada, així com perseguir les màfies que ho lideren.
8. Incrementar els pressupostos d'igualtat per poder desenvolupar la Llei orgànica 3/2007, d'igualtat efectiva entre dones i homes.

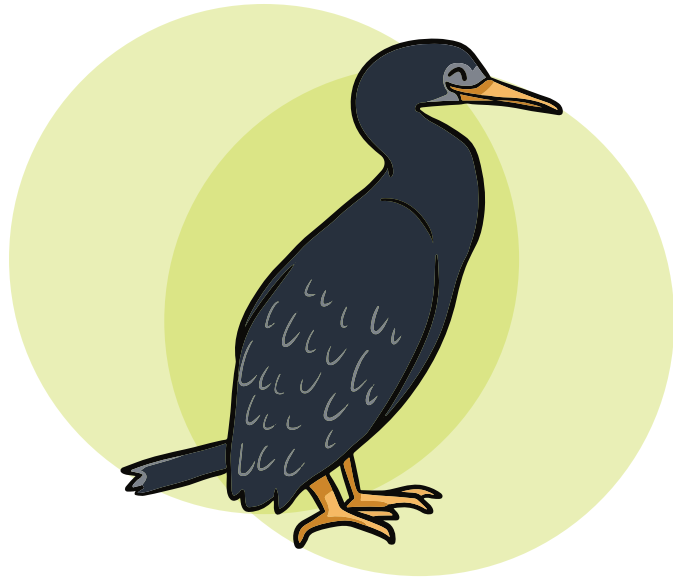
4.9 HABITATGE

1. Elaborar una Llei reguladora del dret a l'habitatge, que inclogui, entre d'altres:
2. Reconèixer la dació en pagament retroactiva i condonació del deute (modificació de la Llei hipotecària i de la Llei d'enjudiciament civil).
3. Eliminar automàticament, per part de les entitats bancàries, i sense petició prèvia del titular, les clàusules declarades abusives per les sentències del Tribunal de Justícia de la Unió Europea.
4. Establir que no es podrà executar el primer i únic habitatge, tant dels titulars com dels avaladors, per exigir la seva responsabilitat, en ordre a considerar l'habitatge habitual com un bé inembargable.

5. Eliminar tots els requisits restrictius per accedir a la moratòria de desnonament i al Codi Guindos, excepte habitatge habitual, deutor/a de bona fe i manca de recursos.
6. Garantir un lloguer social per a les persones i unitats familiars en situació de vulnerabilitat que no puguin fer front al pagament del seu habitatge i no disposin d'alternativa habitacional per part dels grans propietaris d'habitatges, en especial les entitats financeres i filials immobiliàries, fons voltor, entitats de gestió d'actius (inclosos els provinents de la reestructuració bancària i entitats immobiliàries).
7. Establir que en cap cas es podrà desallotjar o desnonar persones en situació de vulnerabilitat, sigui per impagament de lloguer o ocupació en precari motivada per la manca d'habitatge, sense que l'Administració competent garanteixi un real·lotjament adient.
8. Crear un parc públic d'habitatge mitjançant la mobilització dels pisos buits en mans d'entitats financeres i filials immobiliàries, fons voltor, entitats de gestió d'actius (inclosos els que provenen de la reestructuració bancària i entitats immobiliàries). L'Administració regularà per llei els mecanismes que facin possible l'esmentada mobilització.
9. Impedir els talls dels subministraments bàsics –aigua, llum i gas– a les persones i unitats familiars en situació de vulnerabilitat.



5. MEDI AMBIENT I AGRICOLTURA



5.1 TERRITORI, BIODIVERSITAT I RECURSOS NATURALS

Des de MÉS defensarem el nostre territori, el litoral i, especialment, les zones més sensibles. L'especulació immobiliària i l'urbanisme desaforat han estat una tònica estesa a la nostra terra. És imprescindible desenvolupar polítiques valentes per posar fre a aquestes pràctiques destructores del territori. No volem "Algarrobicos" ni balearització. Volem protegir la costa de l'especulació i garantir el gaudi de l'espai públic (accés a la platja, camins públics...).

Igualment, el model de consum dels nostres recursos naturals (terra, aigua, biodiversitat, energia...) ha de viure un canvi radical. El canvi climàtic i les seves conseqüències són una evidència més que un nou model més sostenible és no només possible, sinó necessari.

1. Declarar Espanya lliure de transgènics, tenint en compte criteris mediambientals (relatius a la biodiversitat), econòmics (no dependència de les empreses de transgènics), socials (avançar cap a la sobirania alimentària és insostenible amb augmentar la dependència de les companyies de transgènics), i culturals (la preservació de la diversitat natural de les llavors i dels conreus locals).
2. Derogar les modificacions efectuades a la Llei de monts per part del govern del PP. Recuperació de la Llei de 2006 i millora en aquells aspectes que ho necessitin per garantir l'adequada protecció dels boscos i la seva biodiversitat.
3. Protegir el litoral a través de la revisió i eventual modificació de la Llei de costes. Traspasar la competència de costes de l'Estat a la CAIB. Estendre les competències pesqueres i ambientals marines de Balears a tota la plataforma continental de les Illes. Aplicació estricta i tramitació de les delimitacions de domini públic. Gestió del litoral basat en el principi de capacitat de càrrega.
4. Redactar un nou pla hidrològic estatal basat en les conques naturals, que garanteixi la sostenibilitat dels recursos hídrics. Aprovació a nivell estatal del pla hidrològic de les Illes Balears que elaborarà l'actual Govern balear.
5. Elaborar una llei marc, a nivell estatal, sobre protecció animal, que garanteixi la seva dignitat i estableixi mesures clares de protecció i control del comerç d'animals, especialment d'espècies exòtiques i protegides, i que impossibiliti la declaració de Bé d'Interès Cultural d'espectacles que impliquen el maltractament animal.
6. Impulsar els parcs naturals (en particular el de Cabrera, a Balears) amb dotació de recursos humans i materials suficients. Suport als parcs naturals d'àmbit autonòmic o insular, incloent finançament suficient per poder dotar-los de recursos humans i materials suficients.

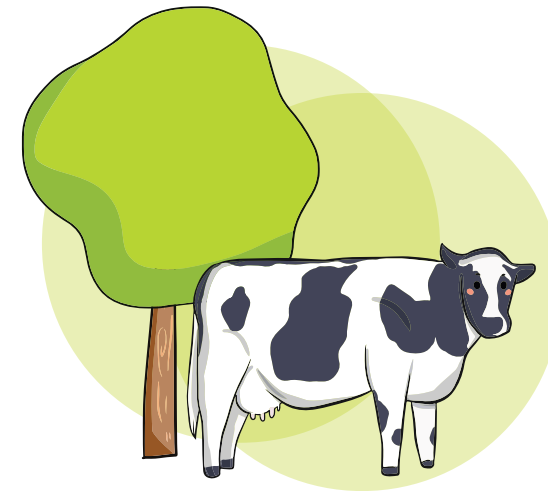
7. Dur a terme polítiques actives de restauració ambiental, finançades per l'Estat i gestionades des de les Illes Balears, que incloguin aspectes de recuperació de sòls contaminats, d'aqüífers degradats i de paisatges d'especial interès, tant rurals com urbans, amb ambicioses operacions de reconversió, en especial a la Platja de Palma.

5.2 AGRICULTURA

L'agricultura i la ramaderia s'han de potenciar i han de jugar un paper essencial en el manteniment del territori, la gestió sostenible del medi ambient, la diversificació de l'economia, la generació d'ocupació i la producció d'aliments de qualitat i saludables.

1. Defensar el reconeixement del fet insular en totes les actuacions de l'Estat i, en especial, en el suport econòmic al transport tant d'aliments per al bestiar i altres productes necessaris per als agricultors, com per a la sortida de les produccions agràries cap a fora de les illes.
2. Impulsar un nou marc de comercialització agrària, en la perspectiva de la sobirania alimentària, en el qual els productors participin més en la cadena agroalimentària i en la fixació del valor dels productes, articulant mecanismes de control dels preus i fomentant els canals curts de comercialització. Donar suport al cooperativisme agrari.
3. Lluitar contra el canvi climàtic i impulsar l'agricultura ecològica. Fomentar les energies renovables, sobretot en forma d'autoconsum. Afavorir un model agrari que reforci la funció de l'agricultura com a engolidor de CO₂. Recuperar la tarifa elèctrica de reg per a explotacions agràries.
4. Desenvolupar el contracte territorial d'explotació, entès com un mecanisme que alhora que dona suport a l'agricultor professional en fomenta les millors pràctiques socials, mediambientals i alimentàries.

5. Donar suport a la incorporació dels joves agricultors a través de les línies d'ajudes i a través de l'assessorament que, a tots els nivells, asseguri la seva instal·lació en el sector. Fomentar la plena incorporació de la dona al món agrari.
6. Treballar perquè l'activitat del sector pesquer mantengui un ritme sostenible que eviti la sobrepesca o posi en perill els recursos marins. Amb aquesta finalitat cal impulsar el Pla Balear de Pesca que delimiti les pesqueres i fixi els contingents adequats de pesca, incorporant les mesures de control necessàries. S'ha de facilitar també la renovació i modernització de la flota pesquera, d'acord amb la Política Pesquera Comuna, afavorint les aturades estacionals adreçades a conservar i protegir els recursos pesquers de la Mediterrània. S'ha de donar suport a l'ampliació i l'extensió de les reserves de pesca i a crear-ne de noves, i s'han d'aportar els mitjans que en permetin una millor gestió.



5.3 CANVI CLIMÀTIC, MOBILITAT, ENERGIA I RESIDUS

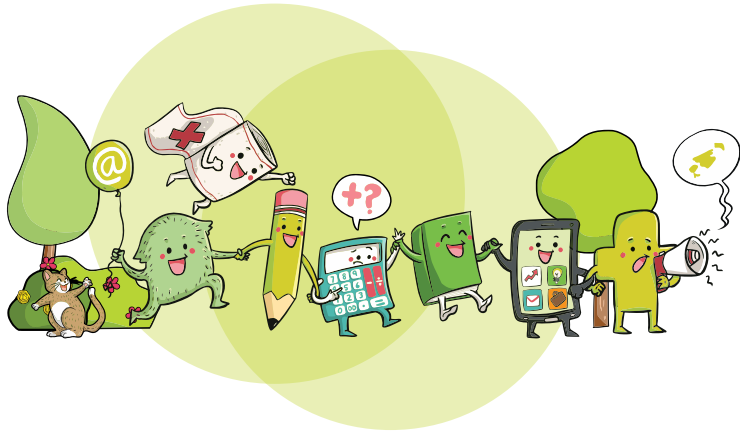
El canvi climàtic és un dels majors reptes globals, al qual hem de donar múltiples respostes locals i coordinades. Cal una aposta ferma i decidida per les energies renovables, l'eficiència energètica i el decreixement del consum. De la mateixa manera cal que un territori tan limitat com són les Illes Balears encapçali una nova política de residus, però per això cal apostar sobretot per la reducció, la reutilització i el reciclatge.

1. Aprovar un pla estatal de transició energètica sostenible: impulsar clarament les energies renovables, l'eficiència energètica, l'autoconsum i l'autoproducció i la reducció del consum. Derogar l'impost al Sol, i revisar el mercat elèctric espanyol.
2. Dur a terme un pla de sortida de l'energia nuclear a curt termini. Prohibir el "fracking" (obtenció d'hidrocarburs per fractura hidràulica) i les prospeccions d'hidrocarburs. Eliminar progressivament la generació d'energia a través de combustibles fòssils. Establir un pla de tancament progressiu de les centrals tèrmiques.

3. Aprovar un pla estatal de prevenció, mitigació i adaptació al canvi climàtic que inclogui ajudes suficients als territoris més vulnerables i abasti qüestions energètiques, de reducció i control de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, o l'augment i la millora de la gestió dels embornals de carboni (com ara els boscos o la posidònia), entre d'altres. Impuls a l'assumpció de compromisos ambiciosos a nivell internacional, que tindran una primera fita per concretar-se a la COP 21 de París de desembre d'aquest any.
4. Impulsar la mobilitat sostenible, a través, especialment, del transport públic –tren de rodalia i de mitjana distància – i en concret a Mallorca amb el tren de Llevant i el tren d'Alcúdia i la completa electrificació de la xarxa ferroviària– , i accessòriament d'incentius a mitjans de transport privats poc o gens contaminants, complementats per mesures desincentivadores de l'ús del vehicle privat contaminant. A Eivissa, impulsar el bus elèctric i de l'electrificació dels cotxes i motos de lloguer. Formentera 100% renovable. Impulsar una xarxa viària diferenciada i segura per a ciclistes, amb possibilitat d'ús per a minivehicles elèctrics lents, com ara patins elèctrics.
5. Apostar decididament per la reducció, la reutilització i el reciclatge dels residus. Reducció dels envasos en circulació a través de la fiscalitat, les mesures normatives restrictives i l'impuls del retorn d'envasos.



6. RELACIONS EXTERIORS I SOLIDARITAT INTERNACIONAL



Incloure un apartat de pau i solidaritat en un programa electoral com un dels seus principals punts respon a la preocupació de MÉS per l'actual conjuntura internacional de països en guerra, de pobresa, d'explotació de recursos, de corrupció i del drama dels refugiats. Potser no haurien de ser matèria d'un programa electoral, sinó que haurien d'estar en l'agenda de mínims de les grans qüestions d'estat; però no podem mirar cap a una altra banda, i per això MÉS es compromet a mantenir vius el debat i les propostes.

La solidaritat internacional es materialitza mitjançant la cooperació al desenvolupament, com un acte de justícia i no com un acte caritatiu, que s'ha de manifestar en les accions adequades per a l'eradicació de la pobresa i per a la construcció de la pau, juntament amb l'exercici ple dels drets de la ciutadania global. La cooperació per al desenvolupament ben entesa i ben realitzada és, o hauria de ser, el principal argument per a la pacificació del món, per a la creació d'escenaris d'intercanvi en peu d'igualtat, per a l'avanç cap a una major estabilitat econòmica i política a escala mundial, per al progrés dels drets humans, i, per descomptat, per a convertir els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni en un pla d'acció, i no en un somni. Aquests són els grans objectius, però, a més, també n'hi ha d'altres d'igualment importants, com són la cooperació per a mitigar els conflictes i els desastres naturals, i per a promoure drets com l'alimentació, la cultura, l'educació i la salut. Hem de parlar també de l'acció humanitària com un instrument de la cooperació per al desenvolupament, encaminada a prevenir el patiment de les víctimes dels desastres naturals i a satisfer-ne les necessitats bàsiques.

6.1 UNIÓ EUROPEA

La política europea ha d'assumir el seu compromís en defensa de les llibertats, dels drets socials i de la sostenibilitat econòmica, ecològica i social, a nivell europeu i a nivell internacional. Una Europa que ha de ser democràtica, transparent i eficaç; amb presidència efectiva elegida democràticament; amb una carta magna vinculant que garanteixi els drets socials dels ciutadans i la protecció de les minories; una Europa laica i que ha de reconèixer el dret a decidir dels diferents pobles que la integren.

Des de l'Estat també s'ha d'impulsar el reconeixement de la insularitat a Europa i l'augment de la participació de les Illes Balears en els fons europeus, per fer front al dèficit d'infraestructures i els costos de la insularitat que pateixen les nostres illes.

Les comunitats autònomes han de tenir capacitat de representació i decisió a les institucions comunitàries.

1. Defensar una Europa federal dels pobles, de les llibertats i democràtica. Des de l'Estat espanyol s'ha d'apostar per consolidar el procés de construcció europea, en el sentit d'una Europa respectuosa de la seva diversitat. Europa ha de ser una realitat política més enllà de la unió monetària i ha d'assumir el seu compromís en defensa de les llibertats, dels drets socials i del diàleg entre cultures.
2. Garantir una representació oficial del Govern de les Illes Balears a la Representació Permanent (REPER) de l'Estat espanyol davant la Unió, així com una representació directa, amb veu i vot, de les Illes Balears en el Consell de la Unió Europea, quan s'hi tractin temes de competència autonòmica o que afectin especialment les Illes Balears.
3. Capacitar el Govern de les Illes Balears per recórrer i defensar-se davant el Tribunal de Justícia de la Unió.
4. Demanar que el màxim d'organismes públics, sigui quin sigui el seu àmbit territorial, siguin triats de forma directa o, en tot cas, de manera indirecta de primer grau.

6.2 COOPERACIÓ I SOLIDARITAT

Una altra cooperació és possible i per això cal un canvi de model en la política de cooperació internacional, que millori el seu impacte i la seva eficàcia des d'un enfocament de "ciutadania global", defensi els drets humans, la pau, la justícia social, els drets cívics i col·lectius. Per això, proposam:

1. Treballar per una concepció transversal de la solidaritat internacional que impregni i determini la resta de polítiques, especialment en els àmbits econòmic i comercial.
2. Augmentar progressivament els fons destinats a cooperació internacional fins a assolir el 0'7% del PIB al final de la legislatura.
3. Garantir la participació de tots els agents de cooperació internacional en el disseny i estratègia de la política de cooperació internacional al desenvolupament de l'Estat espanyol així com la coordinació de totes les intervencions del govern espanyol amb els diferents agents de cooperació que treballen en el terreny.
4. Impulsar de manera especial la cooperació amb els països de la Mediterrània.
5. Disminuir la despesa militar per centrar-la principalment en actuacions d'emergències i destinar una part del que s'estalvia a solidaritat internacional.
6. Ressuscitar processos de diàleg intercultural i interreligiós que facilitin la difusió de la cultura de pau i la denúncia del militarisme.
7. Promoure el comerç just.
8. Actuar amb un respecte escrupolós per la legalitat internacional pel que fa a qualsevol tipus d'intervenció militar a l'estranger.
9. Suprimir qualsevol tipus d'ajuda a la indústria armamentística i establir un seguiment clar i transparent del comerç d'armes.



ANNEX

PROPOSTES PROGRAMÀTIQUES RELATIVES A EIVISSA I FORMENTERA

ELECCIONS GENERALS 2015

I. SISTEMA ECONÒMIC, SECTORS PRODUCTIUS I OCUPACIÓ

1. Cogestió de ports i aeroports per a la CAIB, amb la participació de les institucions locals de cada illa
2. Introduir la figura del petit productor artesà per a les petites produccions artesanals de productes tradicionals, que impliqui una simplificació pel que fa a exigències en instal·lacions i inversió inicial. L'objectiu seria que, com a França o Itàlia, es puguin adaptar les normatives de sanitat i seguretat alimentària de la UE a petites produccions en obradors domèstics per a alguns productes tradicionals, ja que en l'actualitat els exigeixen el mateix que a grans productors. El desplegament dels reglaments tècnics i autoritzacions correspondria a les CC. AA.

II. RÈGIM ESPECIAL BALEAR

1. Declaració d'obligació d'interès públic per a la línia Dènia-Formentera.

III. CULTURA I PATRIMONI

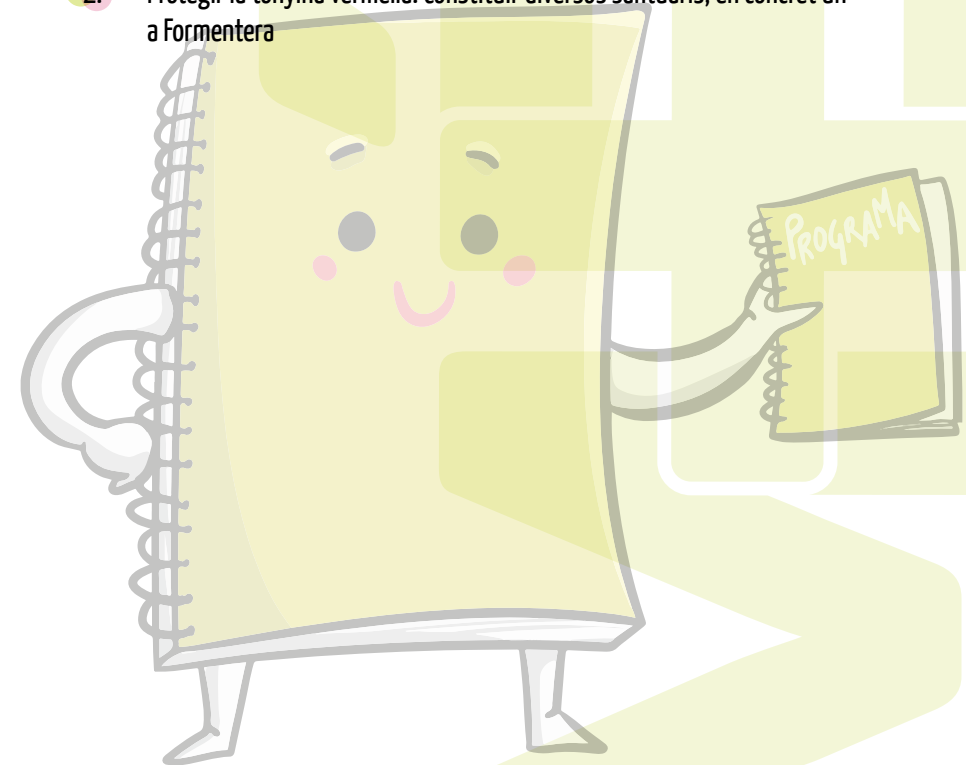
1. Construcció i dotació d'una Biblioteca pública insular, gestionada pel Consell d'Eivissa.
2. Restauració i obertura de la seu del Museu Arqueològic a Dalt Vila.
3. Acabar les obres del Parador al Castell d'Eivissa, en un projecte que respecti el patrimoni arqueològic que s'hi trobi.
4. Inversió del Ministeri de Cultura en els béns d'Eivissa i Formentera que siguin Patrimoni de la Humanitat de la mateixa manera que ho fa a la resta de l'Estat.
5. Reversió dels terrenys que ocupa la residència militar del Soto a l'Ajuntament d'Eivissa.

IV. DRETS I LLIBERTATS

1. Assegurar la dotació de l'actual oficina delegada d'estrangeria a Eivissa amb recursos humans i materials suficients.
2. Creació d'un jutjat de primera instància a Formentera.

V. MEDI AMBIENT I AGRICULTURA

1. Posada en marxa immediata de les IDAM (dessaladores) de Ciutadella i Santa Eulària des Riu i finalitzar l'anell d'interconnexió de les xarxes d'abastiment d'aigua d'Eivissa
2. Protegir la tonyina vermella. Constituir diversos santuaris, en concret un a Formentera



ET SENTIRAN
ARA, MÉS
WWW.ETSENTIRAN.CAT

MÉS

